Nieśmiertelne imię Stalina zawsze żyć będzie w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 58 — ROK IX ŁÓDŹ, SOBOTA, 7 I NIEDZIELA, 8 MARCA 1953 ROKU CENA 15 GR.

Naród polski w hołdzie Wielkiemu Stalinowi

Wspólne uroczyste posiedzenie żałobne Rady Państwa i Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Dnia 6 marca 1953 r. o godz. 11.00 odbyło się pod przewodnictwem Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Bolesława Bieruta wspólne uroczyste posiedzenie żałobne Rady Państwa i Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, poświęcone uczczeniu pamięci Generalissimusa Józefa Stalina, przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Towarzysz Bierut u ambasadora Sobolewa

W dniu 6 marca 1953 r. prezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i przewodniczący Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Bolesław Bierut złożył w imieniu narodu polskiego na ręce ambasadora Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w Polsce, A. A. Sobolewa wyrazy najgłębszego bólu i współczucia z powodu zgonu przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Józefa Stalina, przekazując jednocześnie uczucia niezłomnej solidarności narodu polskiego z narodami radzieckimi w tej tak ciężkiej dla całej ludzkości chwili.

Kondolencje złożyli członkowie Rady Państwa z przewodniczącym Aleksandrem Zawadzkim na czele, wiceprezesi Rady Ministrów, ministrowie, sekretarze KC PZPR, kierownicy centralnych urzędów państwowych, przedstawiciele centralnych władz stronnictw politycznych i organizacji masowych.

Powołanie Ogólnonarodowego Komitetu Uczczenia Pamięci Józefa Stalina

Dnia 6 marca br. o godz. 18 odbyło się w sali posiedzeń Rady Państwa zebranie rozszerzonego prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego z udziałem przedstawicieli organizacji politycznych i społecznych.

Zebrani złożyli hołd pamięci Wodza postępowej ludzkości — Wielkiego Stalina.

Zebranie zagaił i przewodniczył mu przewodniczący Rady Państwa, Aleksander Zawadzki.

Na zebraniu powołano Ogólnonarodowy Komitet Uczczenia Pamięci Józefa Stalina w następującym składzie:

Aleksander Zawadzki — przewodniczący Rady Państwa — jako przewodniczący komitetu,

członkowie komitetu:

Józef Cyrankiewicz — wiceprezes Rady Ministrów,

Edward Ochab — sekretarz KC PZPR,

Jan Dembowski — marszałek Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, prezes Polskiej Akademii Nauk,

Stefan Ignar — wiceprezes NKW ZSL,

Kazimierz Witaszewski — generał brygady, wiceminister Obrony Narodowej,

Wiktor Kłosiewicz — przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych,

Alicja Musiałowa — przewodnicząca ZG Ligi Kobiet,

Jarosław Iwaszkiewicz — przewodniczący Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju,

Eugenia Krassowska — wiceprzewodnicząca CK SD,

Dominik Horodyński — poseł na Sejm,

Stanisław Nowocień — przewodniczący ZG Związku Młodzieży Polskiej.

Cały kraj w żałobie

Wieść o śmierci Józefa Wissarionowicza Stalina przepoiła głębokim bólem serca milionów patriotów polskich.

Spowite kirem czerwone i biało-czerwone sztandary i flagi, obramowane czernią portrety Józefa Stalina — widnieją na budynkach kopalni Jego imienia i wszystkich innych kopalni, na budynkach huty Jego imienia i budynkach innych hut, na Zakładach im. Stalina w Poznaniu i ZPB im. Stalina w Łodzi, na setkach i tysiącach innych zakładów pracy, na wielkich budowlach socjalizmu, rosnących dzięki Jego pomocy i pomocy ludzi radzieckich, na gmachach urzędów i instytucji, na niezliczonych tysiącach domów w miastach i wsiach.

Wszędzie widnieją hasła: „Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości", „Wieczysta chwała Józefowi Stalinowi — Wyzwolicielowi narodu polskiego", „Wzmacniając braterską solidarność z narodami radzieckimi, naród polski składa hołd pamięci Wielkiego Stalina", „Stalin uczy: Wzmacniajmy i zaostrzajmy naszą czujność rewolucyjną", „Podwójmy naszą energię i wysiłki w walce o produkcję, o Plan 6-letni, o pokój, o socjalizm".

Żałobną szatę przybrała stolica Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Warszawa.

Nad Belwederem — siedzibą Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — opuszczona do połowy masztu, spowita kirem biało - czerwona chorągiew. Na frontonie gmachu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej reflektory oświetlają olbrzymi portret Wodza i genialnego Nauczyciela mas pracujących całego świata — Józefa Stalina. Na frontonie gmachu Rady Państwa widnieje na czerwonym tle popiersie Józefa Stalina.

Na gmachu ambasady radzieckiej — spowita w czerń flaga. Przed ambasadą gromadzą się tłumy mieszkańców Warszawy, delegacje z niezliczonych zakładów pracy, ze wsi, ze szkół i uczelni, aby wyrazić najgłębsze współczucie i solidarność z narodem radzieckim.

Przed wejściem na teren budowy Pałacu Kultury i Nauki — wspaniałego daru Kraju Rad i Wielkiego Stalina — czerwone flagi z kirem, opuszczone do połowy masztów.

Głęboką żałobą okryty jest prastary Kraków — miasto, w którym przed laty przebywał i działał Józef Stalin. Na frontonie domu przy ul. Lubomirskiego 49, gdzie umieszczona jest tablica z napisem: „W tym domu pod kierownictwem Lenina i Stalina odbyła się narada CK RSDRP(bolszewików) 10 — 14 stycznia 1913 r." — powiewa dziś opuszczony do połowy masztu i spowity krepą czerwony sztandar.

W niezliczonych zakładach pracy PGR-ach, spółdzielniach produkcyjnych, gromadach wiejskich, szkołach, uczelniach, instytucjach odbyły się krótkie zebrania. W głębokiej ciszy słuchano komunikatu o śmierci Towarzysza Stalina. Minutą ciszy, nabrzmiałej głębokim smutkiem, uczczono Jego pamięć. Załogi śpiewały hymn proletariatu „Międzynarodówkę". W wielu wsiach śpiewano „Gdy naród do boju".

W całym kraju zawieszone zostały imprezy artystyczne o charakterze rozrywkowym.

Setki ludzi pracy, chłopów, młodzieży za pośrednictwem ambasady i konsulatów ZSRR, za pośrednictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej przesłało listy do przyjaciół radzieckich.

Dziś uroczysta sesja Rady Narodowej m. Łodzi

Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi zawiadamia, że w sobotę, dnia 7 marca 1953 r. o godz. 18 w sali Młodzieżowego Domu Kultury przy ul. Moniuszki 4a, odbędzie się uroczysta sesja Rady Narodowej m. Łodzi dla wyrażenia hołdu i uczczenia pamięci Wodza postępowej ludzkości Towarzysza Józefa Stalina.

Serce Stalina

Wśród błahych smutków mych zbłąkany,
Dręczony troską moją małą,
Nagłą wiadomość usłyszałem:
„Serce Stalina bić przestało!..."

I już nie było smutków błahych,
Kiedy nadeszła wieść ta z Moskwy,
Był ból prawdziwy, sprzymierzony
Z żałobą wszystkich ludzi prostych.

A ból ten rąk nie załamuje,
Jak błahe smutki, małe troski,
Lecz każe twardo walczyć nadal
W myśl mądrych wskazań Stalinowskich.

Serce Stalina bić przestało,
Lecz niechże wrogów to nie łudzi!
Serce Stalina bije w sercach
Wszystkich walczących prostych ludzi!

WŁODZIMIERZ SŁOBODNIK

6 marca 1953 roku.

Uchwała powzięta na wspólnym posiedzeniu

plenum Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

MOSKWA (PAP).

Agencja TASS podała następującą uchwałę powziętą na wspólnym posiedzeniu plenum Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR za najważniejsze zadanie partii i rządu w tym ciężkim okresie dla naszej partii i naszego kraju uważają zapewnienie nieprzerwanego i właściwego kierownictwa całym życiem kraju, co z kolei wymaga największej zwartości kierownictwa, niedopuszczenia do jakiegokolwiek rozprężenia i paniki, aby w ten sposób bezwzględnie zapewnić pomyślną realizację polityki ustalonej przez naszą partię i rząd zarówno w wewnętrznych sprawach naszego kraju, jak i w sprawach międzynarodowych.

Z tego względu oraz w celu niedopuszczenia do jakichkolwiek zakłóceń w kierowaniu działalnością organów państwowych i partyjnych, Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR uznają za konieczne przeprowadzenie szeregu zarządzeń w zakresie organizacji kierownictwa partyjnego i państwowego.

I.

O przewodniczącym i pierwszych zastępcach przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR

1) Mianować przewodniczącym Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkowa.

2) Mianować pierwszymi zastępcami przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR Ł. P. Berię, W. M. Mołotowa, N. A. Bułganina, Ł. M. Kaganowicza.

II.

O Prezydium Rady Ministrów ZSRR

1) Uznać za konieczne, aby w Radzie Ministrów ZSRR zamiast dwóch organów — Prezydium i Biura Prezydium był jeden organ — Prezydium Rady Ministrów ZSRR.

2) Ustalić, że w skład Prezydium Rady Ministrów ZSRR wchodzą — przewodniczący Rady Ministrów ZSRR i pierwsi zastępcy przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR.

III.

O przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

Zalecić na przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR K. J. Woroszyłowa, zwalniając od tych obowiązków N. M. Szwernika.

O sekretarzu Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

1) Mianować sekretarzem Prezydium Rady Najwyższej ZSRR N. M. Piegowa, zwalniając go od obowiązków sekretarza KC KPZR.

2) Obecnego sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR A. F. Gorkina mianować zastępcą sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR.

IV.

O Ministerstwie Spraw Wewnętrznych ZSRR

Połączyć Ministerstwo Bezpieczeństwa Państwowego ZSRR i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ZSRR w jedno ministerstwo — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ZSRR.

O ministrze Spraw Wewnętrznych ZSRR

Mianować ministrem Spraw Wewnętrznych ZSRR Ł. P. Berię.

V.

O ministrze i zastępcach ministra Spraw Zagranicznych ZSRR

1) Mianować W. M. Mołotowa ministrem Spraw Zagranicznych ZSRR.

2) Mianować pierwszymi zastępcami ministra Spraw Zagranicznych ZSRR A. J. Wyszyńskiego i J. A. Malika.

3) Mianować W. W. Kuzniecowa zastępcą ministra Spraw Zagranicznych ZSRR.

4) Mianować A. J. Wyszyńskiego stałym przedstawicielem ZSRR w ONZ.

VI.

O ministrze Spraw Wojskowych ZSRR i pierwszych zastępcach ministra Spraw Wojskowych

1) Mianować marszałka Związku Radzieckiego N. A. Bułganina ministrem Spraw Wojskowych ZSRR.

2) Mianować pierwszymi zastępcami ministra Spraw Wojskowych ZSRR marszałka Związku Radzieckiego A. M. Wasilewskiego i marszałka Związku Radzieckiego G. K. Żukowa.

VII.

O Ministerstwie Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego

Połączyć Ministerstwo Handlu Zagranicznego i Ministerstwo Handlu ZSRR w jedno ministerstwo — Ministerstwo Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego ZSRR.

O ministrze i zastępcach ministra Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego ZSRR

1) Mianować A. I. Mikojana ministrem Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego ZSRR.

2) Mianować pierwszym zastępcą ministra Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego ZSRR I. G. Kabanowa i zastępcami ministra P. N. Kumykina i W. G. Żaworonkowa.

VIII.

O Ministerstwie Budowy Maszyn

Połączyć Ministerstwo Przemysłu Samochodowego i Traktorowego, Ministerstwo Budowy Maszyn i Narzędzi, Ministerstwo Budowy Maszyn Rolniczych i Ministerstwo Budowy Obrabiarek w jedno ministerstwo — Ministerstwo Budowy Maszyn.

O ministrze Budowy Maszyn

Mianować M. Z. Saburowa ministrem Budowy Maszyn, zwalniając go od obowiązków przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania ZSRR.

O Ministerstwie Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich

Połączyć Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych, Ministerstwo Przemysłu Budowy Okrętów, Ministerstwo Budowy Maszyn Ciężkich oraz Ministerstwo Budowy Maszyn Budowlanych i Drogowych w jedno ministerstwo — Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich.

O ministrze Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich

Mianować W. A. Małyszewa ministrem Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich.

O Ministerstwie Elektrowni i Przemysłu Elektrotechnicznego

Połączyć Ministerstwo Elektrowni, Ministerstwo Przemysłu Elektrotechnicznego i Ministerstwo Przemysłu Środków Łączności w jedno ministerstwo — Ministerstwo Elektrowni i Przemysłu Elektrotechnicznego.

O ministrze Elektrowni i Przemysłu Elektrotechnicznego

Mianować M. G. Pierwuchina ministrem Elektrowni i Przemysłu Elektrotechnicznego.

IX.

O przewodniczącym Państwowego Komitetu Planowania ZSRR

Mianować przewodniczącym Państwowego Komitetu Planowania ZSRR G. P. Kosiaczenkę.

X.

O przewodniczącym Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych

Zalecić N. M. Szwernika na przewodniczącego Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych, zwalniając od tych obowiązków W. W. Kuzniecowa.

XI.

O Prezydium Komitetu Centralnego KPZR i sekretarzach KC KPZR

1) Uznać za konieczne, by w Komitecie Centralnym KPZR zamiast dwóch organów KC — Prezydium i Biura Prezydium — był jeden organ — Prezydium Komitetu Centralnego KPZR, jak to ustala statut partii.

2) W celu zapewnienia większej operatywności kierownictwa, ustalić skład Prezydium w liczbie dziesięciu członków i czterech kandydatów.

3) Zatwierdzić następujący skład Prezydium Komitetu Centralnego KPZR:

Członkowie Prezydium KC — G. M. Malenkow, Ł. P. Beria, W. M. Mołotow, K. J. Woroszyłow, N. S. Chruszczow, N. A. Bułganin, Ł. M. Kaganowicz, A. I. Mikojan, M. Z. Saburow, M. G. Pierwuchin.

Zastępcy członków Prezydium KC KPZR — N. M. Szwernik, P. K. Ponomarenko, L. G. Mielnikow, M. D. Bagirow.

4) Wybrać na sekretarzy KC KPZR S. D. Ignatiewa, P. N. Pospiełowa, N. N. Szatalina.

5) Uznać za konieczne, by N. S. Chruszczow skoncentrował się na pracy w Komitecie Centralnym KPZR i w związku z tym zwolnić go od obowiązków pierwszego sekretarza Komitetu Moskiewskiego KPZR.

6) Powołać sekretarza KC KPZR N. A. Michajłowa na stanowisko pierwszego sekretarza Komitetu Moskiewskiego KPZR.

7) Zwolnić od obowiązków sekretarzy KC KPZR P. K. Ponomarenkę i N. G. Ignatowa w związku z przejściem ich do pracy kierowniczej w Radzie Ministrów ZSRR i L. I. Breżniewa — w związku z jego przejściem na stanowisko szefa zarządu politycznego Ministerstwa Marynarki Wojennej.

XII.

O zwołaniu IV sesji Rady Najwyższej ZSRR

Zwołać w Moskwie IV sesję Rady Najwyższej ZSRR na dzień 14 marca 1953 r. dla rozpatrzenia uchwał powziętych na wspólnym posiedzeniu plenum Komitetu Centralnego KPZR, Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, a podlegających zatwierdzeniu przez Radę Najwyższą ZSRR.

KOMITET CENTRALNY KOMUNISTYCZNEJ PARTII ZWIĄZKU RADZIECKIEGO

RADA MINISTRÓW ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RADZIECKICH

PREZYDIUM RADY NAJWYŻSZEJ ZSRR

Niech żyje bohaterski naród radziecki, naród budowniczych komunizmu, naród pogromców faszyzmu, naród obrońców pokoju!

Depesze kondolencyjne

Marszałka Polski K. Rokossowskiego

MINISTER SPRAW WOJSKOWYCH
ZWIĄZKU RADZIECKIEGO
MARSZAŁEK ZWIĄZKU RADZIECKIEGO
A. WASILEWSKI

MOSKWA

Do głębi wstrząśnięty tragiczną wieścią o śmierci Generalissimusa Stalina, zasyłam Wam w imieniu własnym, i w imieniu głęboko dotkniętych tą bolesną stratą żołnierzy Wojska Polskiego, wyrazy smutku i najgłębszego żalu.

Żałobą okryło się Wojsko Polskie wraz z całym narodem polskim. Żołnierze Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej łączą się z narodem radzieckim, z owianą chwałą wielkich zwycięstw Armią Radziecką w bólu po stracie najdroższego Nauczyciela i Wodza całej postępowej ludzkości — Wielkiego Stalina.

Świetlaną pamięć Generalissimusa Stalina żołnierze Wojska Polskiego uczczą wzmożonym wysiłkiem, podniesieniem poziomu wyszkolenia w służbie ojczyzny i światowego obozu pokoju, dalszym pogłębieniem braterstwa broni i idei z żołnierzami Armii Radzieckiej, armii wychowanej i zwycięsko dowodzonej przez Towarzysza Stalina.

WICEPREZES RADY MINISTRÓW
I MINISTER OBRONY NARODOWEJ
KONSTANTY ROKOSSOWSKI
MARSZAŁEK POLSKI

Kierownika Ministerstwa Spraw Zagranicznych podsekretarza stanu Mariana Naszkowskiego

DO
MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH
ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RADZIECKICH
TOWARZYSZA ANDRZEJA WYSZYŃSKIEGO

MOSKWA

Przejęty do głębi wiadomością o śmierci przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Generalissimusa Józefa Stalina przesyłam Wam, Towarzyszu Ministrze, wyrazy najgorętszego współczucia.

Wskazania wypływające z nauki Wielkiego Stalina będą i nadal gwiazdą przewodnią pokojowej polityki zagranicznej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i dalszego zacieśniania więzów nierozerwalnej, wieczystej przyjaźni polsko-radzieckiej, gwarancji niepodległego bytu narodu polskiego.

Pamięć o Wielkim Przyjacielu narodu polskiego i ukochanym Wodzu całej postępowej ludzkości zagrzewać będzie wszystkie narody, w tej liczbie i naród polski, do jeszcze bardziej wytężonej i ofiarnej walki o pokój, o niepodległość narodów, o socjalizm.

KIEROWNIK MINISTERSTWA SPRAW
ZAGRANICZNYCH
MARJAN NASZKOWSKI
PODSEKRETARZ STANU

ZG Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

DO WSZECHZWIĄZKOWEGO
TOWARZYSTWA ŁĄCZNOŚCI KULTURALNEJ
Z ZAGRANICĄ

MOSKWA

Głęboko wstrząśnięci i zasmuceni śmiercią Wielkiego Wodza narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata, Wielkiego Przyjaciela narodu polskiego Józefa Wissarionowicza Stalina wspólnie z Wami boleśnie przeżywamy ciężką stratę poniesioną przez naród radziecki i całą postępową ludzkość.

Postępując śladami Wielkiego Stalina jeszcze ściślej zewrzemy nasze szeregi, wzmacniać będziemy nierozerwalną przyjaźń naszych narodów i walczyć o zbudowanie socjalizmu i wielkiego dzieła pokoju na całym świecie.

ZARZĄD GŁÓWNY TOWARZYSTWA
PRZYJAŹNI POLSKO-RADZIECKIEJ

Polskiej Akademii Nauk

AKADEMIA NAUK ZSRR
MOSKWA

Zgon Towarzysza Stalina, Wielkiego Budowniczego socjalizmu i genialnego uczonego, odczuwamy niezmiernie boleśnie. W tych dniach, gdy spadło na całą postępową ludzkość to wielkie nieszczęście, pragniemy zapewnić Was, Drodzy Przyjaciele, że naukowcy polscy nigdy nie zejdą z drogi, którą wytyczył nauce Towarzysz Stalin, drogi służenia sprawiedliwości, pokojowi i ojczyźnie, drogi prowadzącej do szczęścia ludzkości przez budownictwo socjalizmu.

Na zawsze wierni pozostaniemy sprawie komunizmu i braterstwu naszych narodów.

PREZES
POLSKIEJ AKADEMII NAUK
J. DEMBOWSKI

ZG Ligi Kobiet

DO ANTYFASZYSTOWSKIEGO
KOMITETU KOBIET RADZIECKICH

MOSKWA

W imieniu milionów kobiet polskich, głęboko wstrząśniętych nieszczęściem, jakie spotkało naród radziecki i całą postępową ludzkość, łączymy się z Wami, Drogie Siostry i Przyjaciółki, w głębokim bólu z powodu zgonu Genialnego Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata, nieugiętego Chorążego pokoju — Józefa Stalina.

W tych ciężkich chwilach pragniemy Was zapewnić, Drogie Siostry, że kobiety polskie wytężą wszystkie swe siły w walce o pokój i socjalizm, w walce o realizację nieśmiertelnych idei Wielkiego Stalina.

PRZEWODNICZĄCA ZARZĄDU GŁÓWNEGO
LIGI KOBIET
ALICJA MUSIAŁOWA

JÓZEF STALIN

W roku 1879 w gruzińskim mieście Gori, w rodzinie robotnika i córki pańszczyźnianego chłopa urodził się Józef Wissarionowicz Dżugaszwili (Stalin). W wieku lat 15 jest już rewolucjonistą. W r. 1898 wstępuje do pierwszej gruzińskiej organizacji socjaldemokratycznej i wkrótce staje na jej czele.

„Nie każdemu — mówił w 1924 roku — jest dane znieść trudy i burze, związane z przynależnością do takiej partii. Synowie klasy robotniczej, synowie niedoli i walki, synowie niesłychanych cierpień i bohaterskich wysiłków — oto kto przede wszystkim powinien być członkiem takiej partii".

W życiu Stalina rozpoczyna się pasmo takich właśnie bohaterskich wysiłków — niekończący się łańcuch tułaczek po więzieniach, na etapach i zesłaniach, ukrywania się i ucieczek połączonych z niebezpieczeństwem dla życia. W okresie od 1902 do 1913 r. był siedem razy aresztowany, pięć razy uciekał z więzienia, aby wrócić do szeregów czynnej walki. W tych ciężkich próbach pomaga Mu wytrwać, mobilizuje do bohaterskich wysiłków niezłomna, na naukowych podstawach oparta, wiara w zwycięstwo potężniejącej klasy robotniczej, przekonanie o nieuniknionej klęsce kapitalizmu skazanego przez historię na zagładę.

Już w początkach działalności rewolucyjnej po przeczytaniu kolportowanej nielegalnie pracy Tulina (pseudonim Lenina) Stalin postanowił: „Muszę go poznać". W Leninie dojrzał geniusz rewolucyjny, wodza prawdziwej marksistowskiej partii rewolucyjnej, kierownika wyższego typu. Odtąd aż do śmierci Lenina trwa wielka, twórcza przyjaźń dwóch genialnych wodzów nowej epoki, współtwórców partii bolszewickiej i państwa radzieckiego, organizatorów zwycięstw Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Stalin bronił czystości idei leninowskiej, gromił wrogów Lenina i leninizmu — mienszewików. Na VI Zjeździe partii, walcząc przeciw trockistom i bucharinowcom w obronie leninowskiego kursu na rewolucję socjalistyczną i nawiązując do leninowskiej teorii możliwości zwycięstwa socjalizmu w jednym kraju, wyrzekł wieszcze słowa:

„Nie jest wykluczona możliwość, że właśnie Rosja będzie krajem, torującym drogę do socjalizmu...". Historia potwierdziła słuszność tych przewidywań. Rosyjska klasa robotnicza utorowała ludzkości drogę do socjalizmu.

W październiku 1917 Stalin u boku Lenina staje na czele rewolucji. Stojąc na czele ośrodka partyjnego, kieruje w praktyce całym powstaniem. Podpisy Lenina i Stalina figurują łącznie pod pierwszymi dekretami rewolucji — o pokoju, o nacjonalizacji ziemi, środków i narzędzi produkcji, pod historyczną deklaracją praw narodów Rosji, proklamującą zniesienie ucisku narodowego, równouprawnienie i przyjaźń między narodami.

Kiedy obalone klasy, zdradzając własną ojczyznę skumały się z międzynarodowym kapitałem, kiedy na młodą Republikę Radziecką runęły zbrojne hordy 14 państw imperialistycznych, Stalin u boku Lenina kieruje obroną kraju, staje się organizatorem najważniejszych zwycięstw Armii Czerwonej, słynnej obrony Carycyna, obrony Piotrogrodu. Już wówczas zabłysnął olśniewającym światłem geniusz strategiczny Stalina. Jego wspaniała umiejętność wytyczania kierunku głównego uderzenia armii, wszechstronnego uwzględniania wszystkich czynników zwycięstwa.

W roku 1922, na wniosek Lenina, Stalin obrany zostaje sekretarzem generalnym Komitetu Centralnego Partii. Odtąd przez trzydzieści dwa lata wychowywał partię bolszewicką i wychował ją na najsilniejszą i najbardziej zahartowaną partię robotniczą na świecie.

Nad mogiłą Lenina złożył w imieniu tej partii uroczystą przysięgę: strzec jak oka w głowie jedności partii i zwartości jej szeregów, rękojmi zwycięstw klasy robotniczej. W zaciętej walce z oportunistami wszelkiej maści, z trockistami, bucharinowcami i innymi zdrajcami klasy robotniczej Stalin zespolił partię pod zwycięskim sztandarem leninizmu. Jako wódz partii i narodu Stalin wyostrzał oręż świadomości członków partii, uczył czujności wobec wroga klasowego, podkreślał, że jednym z zasadniczych warunków wykonania zadań partyjnych jest jak najściślejsza więź z masami, przysłuchiwanie się głosowi mas. Podkreślał również ogromne znaczenie krytyki i samokrytyki, jako rękojmi postępu — w pracy partyjnej i państwowej.

Nad mogiłą Lenina Stalin ślubował uroczyście wzmacniać potęgę Związku Radzieckiego. Jako współtwórca i kierownik wielonarodowego państwa socjalistycznego wcielił w życie te słowa leninowskiego testamentu. Rozwijając leninowską teorię o możliwości zbudowania socjalizmu w ZSRR Stalin obronił ją przed zamachami ze strony trockistów i bucharinowców. Teoria przepoiła masy, znalazła ucieleśnienie w gigantycznych budowach stalinowskich pięciolatek, w kołchozach i sowchozach, które przeobraziły oblicze kraju radzieckiego. Na XIV Zjeździe partii Stalin wytyczył linię partii — uprzemysłowienie kraju i zbudowanie socjalizmu, rzucając hasło: przekształcić kraj z rolniczego w przemysłowy. Na XV Zjeździe Stalin — twórca ustroju kołchozowego — przedstawił partii wszechstronnie przez siebie opracowaną teorię kolektywizacji i następnie kierował jej realizacją. W Związku Radzieckim zlikwidowana została klasa kapitalistyczna również i na wsi.

Na gruncie likwidacji wyzysku i umocnienia ustroju kołchozowego wyrosła niespotykana dotąd w dziejach moralno - polityczna jedność społeczeństwa radzieckiego, która jest jedną z sił napędowych jego rozwoju, jednym ze źródeł jego potęgi. Dzięki uprzemysłowieniu kraju i kolektywizacji rolnictwa naród radziecki przezwyciężył wielowiekowe zacofanie Rosji carskiej, przeobraził kraj w potężne mocarstwo socjalistyczne. Historyczne zwycięstwo socjalizmu w ZSRR, wspaniałe zdobycze i prawa mas pracujących zostały utrwalone w nowej konstytucji, opracowanej przez Stalina i na cześć swego twórcy nazwanej — Stalinowską.

Związek Radziecki wkroczył w nowy okres rozwoju, w okres zakończenia budownictwa socjalistycznego i stopniowego przechodzenia do komunizmu. Na XVIII Zjeździe partii, rozwijając teorię marksistowsko - leninowską, Stalin sformułował tezę o możliwości zbudowania komunizmu w ZSRR, nawet w wypadku utrzymania się otoczenia kapitalistycznego. Wódz narodów otworzył przed partią i narodem szerokie perspektywy walki o komunizm, walki, którą obecnie zwycięsko toczy naród radziecki.

Zdradziecki najazd hitlerowskich faszystów przerwał pokojową pracę ludzi radzieckich przy budowie podstaw komunizmu. Dla państwa radzieckiego, dla narodu i partii była to surowa próba sił. Radziecki ustrój socjalistyczny z honorem wytrzymał tę próbę. W wojnie z najeźdźcą zajaśniał niezwykłym blaskiem patriotyzm wolnego narodu socjalistycznego, bohaterstwo wychowanych przez partię i przez Stalina ludzi radzieckich, kunszt bojowy stalinowskich dowódców, genialna stalinowska strategia i taktyka. Pod wodzą Stalina Armia Radziecka okrążyła i rozbiła ogromne siły wroga pod Stalingradem, wyparła go z granic ZSRR, a następnie wyzwoliła narody Europy z jarzma hitleryzmu, uratowała ludzkość i cywilizację. W ciężkich chwilach zmagań z najeźdźcą cały naród radziecki zespolił swe szeregi wokół partii i Stalina. Uczucia narodu zobrazował poeta radziecki, Michał Isakowski w słowach:

Dzięki Ci za to,
żeś krzepił w nas ducha
w latach prób ciężkich,
w każdej trudnej dobie,
Stalinie! Każdy z nas
tak Tobie ufał,
jak nie zaufałby
samemu sobie.

Określając cechy, jakimi odznaczać się winien wódz rewolucji proletariackiej i partii komunistycznej Stalin pisał:

„By móc utrzymać się na stanowisku wodza rewolucji proletariackiej i partii proletariackiej, trzeba bezwzględnie łączyć w sobie teoretyczną siłę z praktyczno - organizacyjnym doświadczeniem ruchu proletariackiego". Takim właśnie wodzem był Stalin, którego dzieła teoretyczne wniosły olbrzymi wkład do skarbnicy nauki leninowskiej, rozwijając wszystkie jej dziedziny: materializm filozoficzny, ekonomię polityczną, naukę o państwie.

Do ostatniej chwili życia pracował Jego genialny umysł. Jego praca „Marksizm a zagadnienia językoznawstwa" stworzyła podstawy marksistowskiej nauki o języku oraz w szeregu genialnych tez rozwinęła twórczo zagadnienie materializmu dialektycznego i historycznego. Zaledwie kilka miesięcy przed śmiercią ukazały się „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR", w których Stalin rozwinął szereg podstawowych zagadnień z dziedziny produkcji i podziału dóbr w społeczeństwie socjalistycznym oraz wskazał podstawowe warunki przejścia od socjalizmu do komunizmu, sformułował podstawowe prawo ekonomiczne socjalizmu oraz współczesnego kapitalizmu. Dzieła Stalina są wspaniałym orężem klasy robotniczej w walce o lepsze jutro ludzkości, o socjalizm, o pokój.

Pokój. Słowo, które w sercu narodów łączy się nierozerwalnie z imieniem Stalina, bo Stalin to symbol pokojowej, twórczej pracy narodów. Symbol walki przeciwko siłom ucisku, zniszczenia i wojny, to symbol bohaterstwa klasy robotniczej i jej partii, a więc jedynych sił, które obecnie stoją na straży interesów narodów. Dlatego idee Stalina są sztandarem walczącej postępowej ludzkości.

Z imieniem Jego na ustach miliony ludzi radzieckich budują świetlany gmach komunizmu. Z imieniem Jego na ustach miliony ludzi w krajach kapitalistycznych walczą przeciwko siłom wyzysku i przemocy.

Stalin żyje w sercu każdego Polaka. Jego imię rozbrzmiewa na wielkich budowlach socjalizmu. Stalin jest nam szczególnie drogi i bliski: jako Wódz narodu budującego komunizm, jako największy po Leninie Wódz Rewolucji Październikowej, która dwukrotnie przyniosła nam niepodległość, jako nasz drogi Nauczyciel, którego wskazania są nam drogowskazem w realizacji socjalizmu w naszym kraju.

Rozkaz ministra Obrony Narodowej Nr 10

SZEREGOWCY I MARYNARZE!
PODOFICEROWIE I OFICEROWIE!
GENERAŁOWIE I ADMIRAŁOWIE!

Całą postępową ludzkość spotkało wielkie nieszczęście. Dnia 5 marca br. zmarł największy człowiek naszej epoki, wierny Przyjaciel i obrońca wszystkich ludzi pracy na całym świecie, nieugięty bojownik o przyszłość narodów, kontynuator nieśmiertelnego dzieła Marksa — Engelsa — Lenina, Wódz światowego obozu pokoju — Józef Stalin.

Przez całe Swoje życie Józef Stalin, od młodych lat aż do ostatniego tchnienia, wszystkie Swe siły oddawał walce o szczęście prostego człowieka, o lepsze życie dla setek milionów ludzi pracy wyzyskiwanych przez obszarników i kapitalistów, o wolność wszystkich gnębionych i uciskanych ludów.

Przez wiele lat Józef Stalin, który wraz z Leninem kierował Wielką Rewolucją Październikową, prowadził narody radzieckie od zwycięstwa do zwycięstwa. Z imieniem Stalina związane są wszystkie historyczne osiągnięcia kraju zwycięskiego socjalizmu: wiekopomne zwycięstwo nad faszyzmem w 2 wojnie światowej, wspaniałe budowle wieszczące światu początek nowej ery — ery komunizmu.

Z imieniem Stalina szli w bój żołnierze okrytej chwałą Armii Radzieckiej. Z imieniem Stalina w sercu walczą dzisiaj wszyscy uciskani i ujarzmieni, wszyscy bojownicy o nowe życie — o pokój i socjalizm.

Wielkiemu Stalinowi naród polski zawdzięcza swoje wyzwolenie z faszystowskiej okupacji, odzyskanie prastarych ziem polskich z granicą na Odrze i Nysie i możność budowania pięknego, szczęśliwego jutra.

Śmierć Generalissimusa Józefa Stalina jest bolesnym ciosem dla naszego narodu, dla żołnierzy Wojska Polskiego. Dzięki osobistej pomocy Generalissimusa Stalina powstała nasza ludowa armia. Jemu, Jego ojcowskiej opiece, Jego genialnym naukom i wskazaniom żołnierze Wojska Polskiego zawdzięczają zwycięstwo w walce o wolność i niepodległość naszej ojczyzny — Polski Ludowej, osiągnięte u boku swoich braci — żołnierzy Armii Radzieckiej. To On dawał nam natchnienie do walki, to On dodawał nam sił, to On pomógł nam odnieść historyczne zwycięstwo.

SZEREGOWCY I MARYNARZE!
PODOFICEROWIE I OFICEROWIE!
GENERAŁOWIE I ADMIRAŁOWIE!

Wojsko Polskie w ciężkich dniach żałoby po śmierci naszego Wielkiego Przyjaciela i Wodza całej postępowej ludzkości jeszcze ciaśniej zewrze swoje szeregi i mocniej skupi się wokół kierowniczej siły narodu polskiego, Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wokół rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wokół wiernego ucznia Towarzysza Stalina, Wielkiego Budowniczego Polski Ludowej — Bolesława Bieruta. Wojsko Polskie jeszcze bardziej pogłębi nierozerwalne braterstwo z żołnierzami niezwyciężonej Armii Radzieckiej, armii Lenina — Stalina.

Niechaj ofiarna i sumienna służba w szeregach Wojska Polskiego, dalsze umacnianie siły i gotowości obronnej naszej ojczyzny, wzmożona czujność wobec zakusów wroga, będą hołdem, jaki składamy nieśmiertelnej pamięci Wielkiego Stalina.

Wielkie idee Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina żyć będą zawsze w naszych sercach i prowadzić do dalszych zwycięstw w walce o pokój i socjalizm, w walce w służbie ojczyzny.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ
KONSTANTY ROKOSSOWSKI
MARSZAŁEK POLSKI

Warszawa, dnia 6 marca 1953 r.

Łódź w żałobie

Łódź spowiła się kirem żałoby. Na wszystkich domach mieszkalnych, budynkach fabryk i instytucji zwisają czerwone i biało-czerwone flagi przybrane czarną krepą. W godzinach południowych na frontonach wielu fabryk i urzędów ukazały się portrety Józefa Stalina i transparenty wyrażające gorącą miłość ludzi pracy do swego ukochanego Nauczyciela i Wodza.

„Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości" — głosi transparent, rozpięty na budynku Komitetu Łódzkiego PZPR przy Al. Kościuszki. Obok od czerwieni flag jasnym tłem odcina się olbrzymie popiersie Józefa Stalina przepasane szeroką czarną szarfą.

Smutnie, zupełnie inaczej niż codziennie wygląda miasto. W godzinach popołudniowych na ulicy Piotrkowskiej, rozbrzmiewającej zazwyczaj o tej porze wielkomiejskim gwarem, wczoraj było smutnie, cicho. Tłumy robotników, urzędników wracają do domów nie jak zwykle gwarnie, lecz w nastroju smutku i powagi. Przy ulicy Piotrkowskiej 104, oczy wszystkich kierują się na gmach Prezydium Rady Narodowej gdzie na tle zasnutego szarymi chmurami nieba łopocze czerwona flaga opuszczona do połowy masztu...

„Zmarł Józef Stalin — Jego nauka żyje i zwycięża" — oczy przechodniów a wiele z nich spuchniętych od płaczu odczytują treść transparentów, widniejących na budynkach fabryk i biur. Z piersi wyrywa się głębokie westchnienie smutku i żalu. Jednocześnie powstaje mocne robotnicze postanowienie: jeszcze lepiej, jeszcze ofiarniej będę pracować by unicestwić podłe zamiary imperialistycznych podżegaczy wojennych. Będę stać w pierwszym szeregu bojowników o pokój i socjalizm, będę swą codzienną pracą wprowadzać w czyn nieśmiertelne idee Wielkiego Stalina.

Depesze kondolencyjne

Centralnej Rady Związków Zawodowych

DO
PRZEWODNICZĄCEGO WCSPS
TOWARZYSZA W. W. KUZNIECOWA

Centralna Rada Związków Zawodowych w Polsce w imieniu polskich mas pracujących wstrząśniętych do głębi wiadomością o zgonie ukochanego Wodza i Nauczyciela wszystkich ludzi pracy, największego człowieka naszej epoki — Józefa Stalina łączy się z Wami w nieukojonym bólu i żałobie.

Polskie masy pracujące głęboko zachowują w swych sercach pamięć o tym, że swoje wyzwolenie narodowe i społeczne oraz utrwalenie niepodległości ojczyzny zawdzięczają braterskiej pomocy narodów Związku Radzieckiego i geniuszowi Wielkiego Stalina.

Polskie masy pracujące, czcząc głęboko pamięć Towarzysza Stalina — największego Przyjaciela narodu polskiego zewrą jeszcze silniej swe szeregi wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej przewodniczącego towarzysza Bieruta, by w pokojowym budownictwie socjalistycznym, wcielając w życie nieśmiertelne idee i wskazania Wielkiego Stalina wzmacniać przyjaźń między narodami, potęgować siły światowego obozu pokoju i socjalizmu, na czele którego stoi Związek Radziecki, prowadzony przez zwycięską partię Lenina — Stalina.

PRZEWODNICZĄCY
CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
WIKTOR KŁOSIEWICZ

ZG Związku Młodzieży Polskiej

DO KOMITETU CENTRALNEGO
WSZECHZWIĄZKOWEGO LENINOWSKIEGO
KOMUNISTYCZNEGO ZWIĄZKU MŁODZIEŻY

MOSKWA

Młodzież polska wstrząśnięta do głębi śmiercią Towarzysza Józefa Wissarionowicza Stalina łączy się z Wami w wielkim bólu i żałobie.

Towarzysz Józef Wissarionowicz Stalin, genialny kontynuator nauki Marksa - Engelsa - Lenina, Budowniczy pierwszego na świecie państwa socjalistycznego, poświęcił Swe płomienne życie walce o wyzwolenie ludzkości i wskazał jej drogę do zwycięstwa komunizmu.

Imię Stalina żyje i żyć będzie na wieki w sercach naszej młodzieży jako symbol ofiarnego, bezprzykładnego i całkowitego oddania najszlachetniejszej sprawie walki z wyzyskiem, ciemnotą i wstecznictwem, walki o szczęście całej ludzkości.

Młodzież polska zawdzięcza Towarzyszowi Stalinowi — Twórcy i Organizatorowi zwycięstw narodów radzieckich, ukochanemu Przyjacielowi narodu polskiego wyzwolenie swojej ojczyzny, swe wolne i szczęśliwe życie.

Postać Towarzysza Józefa Stalina pozostanie dla nas na zawsze symbolem niewzruszonej wieczystej przyjaźni narodu polskiego z narodami Związku Radzieckiego.

Natchniona nieśmiertelną ideą Wielkiego Stalina młodzież polska jednocząc się wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej przewodniczki narodu, kierowanej przez wiernego ucznia Stalina — towarzysza Bolesława Bieruta, podwoi swe wysiłki w walce o rozkwit naszej ojczyzny, o braterstwo i jedność całego obozu pokoju skupionego wokół wielkiego Związku Radzieckiego, o zwycięstwo socjalizmu w świecie.

ZARZĄD GŁÓWNY
ZWIĄZKU MŁODZIEŻY POLSKIEJ

NKW Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego

DO
KOMITETU CENTRALNEGO
KOMUNISTYCZNEJ PARTII ZWIĄZKU
RADZIECKIEGO

W imieniu chłopów, zorganizowanych w Zjednoczonym Stronnictwie Ludowym, przesyłamy Wam, Drodzy Przyjaciele, wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci Wielkiego Wodza i Nauczyciela całej postępowej ludzkości — Józefa Stalina.

Każdy pracujący chłop w Polsce wie, że to Józef Stalin wyrwał nasz kraj ze straszliwego niebezpieczeństwa hitlerowskiej zagłady.

Związkowi Radzieckiemu zawdzięczamy wyzwolenie narodowe i społeczne i zjednoczenie ziem polskich w ich piastowskich granicach.

Masy pracującego chłopstwa polskiego strzec będą jak źrenicy oka wieczystego sojuszu polsko-radzieckiego, ostoi wolności, bezpieczeństwa i niepodległości Polski.

Nauka i dzieło Stalina jest i będzie pochodnią rozjaśniającą chłopskim masom pracującym całego świata drogę do pełnego wyzwolenia z wiekowej krzywdy.

Zjednoczone Stronnictwo Ludowe będzie nieugięcie walczyć przy boku Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej o pełne zwycięstwo najszlachetniejszych idei ludzkości, których symbolem jest nieśmiertelne imię Stalina.

W IMIENIU NACZELNEGO KOMITETU
WYKONAWCZEGO
ZJEDNOCZONEGO STRONNICTWA LUDOWEGO
(—) STEFAN IGNAR
(—) ALEKSANDER JUSZKIEWICZ

Zarządu Głównego Związku Samopomocy Chłopskiej

DO
AMBASADORA ZSRR W WARSZAWIE,
A. A. SOBOLEWA

Łączymy się w głębokim żalu z całym narodem radzieckim, dotknięci ogromem straty, jaką poniosła cała postępowa ludzkość z powodu zgonu największego człowieka naszych czasów, Józefa Stalina — wypróbowanego Przyjaciela narodu polskiego.

Głęboko i boleśnie odczuwają ten wielki cios polscy chłopi pracujący, wyzwoleni z niewoli faszystowskiej i obszarniczego jarzma dzięki Wielkiemu Stalinowi.

Zjednoczeni z całym narodem we Froncie Narodowym, wierni naszej partii i władzy ludowej — codzienną, twórczą i ofiarną pracą pogłębiać i zacieśniać będziemy przyjaźń między naszym narodem i narodami Związku Radzieckiego, wzmacniać będziemy siłę naszego ludowego państwa i siłę obozu pokoju, któremu przewodziło i przewodzić będzie imię Wielkiego Stalina.

W IMIENIU POLSKICH CHŁOPÓW PRACUJĄCYCH
ZARZĄD GŁÓWNY
ZWIĄZKU SAMOPOMOCY CHŁOPSKIEJ

ZMARŁ WIELKI STALIN

Jego nauka żyje i zwycięża

30 grudnia 1922 r.

Dzień dzisiejszy, towarzysze, jest nie tylko dniem bilansu, jest on zarazem dniem triumfu nowej Rosji nad dawną, nad Rosją — żandarmem Europy, nad Rosją — katem Azji. Dzień dzisiejszy jest dniem triumfu nowej Rosji, która skruszyła kajdany ucisku narodowego, zorganizowała zwycięstwo nad kapitałem, stworzyła dyktaturę proletariatu, zbudziła ludy Wschodu, stała się natchnieniem robotników Zachodu, uczyniła sztandar czerwony ze sztandaru partyjnego sztandarem państwowym i skupiła wokół niego narody republik radzieckich, aby połączyć je w jedno państwo, w Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich...

(Z referatu wygłoszonego na I Zjeździe Rad ZSRR).

26 stycznia 1924 r.

W zaciętych walkach partia nasza wykuła jedność i zwartość swych szeregów. Dzięki jedności i zwartości osiągnęła zwycięstwo nad wrogami klasy robotniczej.

ODCHODZĄC OD NAS NAKAZAŁ NAM TOWARZYSZ LENIN STRZEC JAK ŹRENICY OKA JEDNOŚCI NASZEJ PARTII. PRZYSIĘGAMY CI, TOWARZYSZU LENINIE, ŻE WYKONAMY Z HONOREM RÓWNIEŻ I TEN TWÓJ NAKAZ!

(Z przemówienia na II Wszechzwiązkowym Zjeździe Rad).

13 kwietnia 1926 r.

Industrializacja naszego kraju nie może poprzestać na rozwoju jakiegokolwiek przemysłu, na rozwoju — powiedzmy — przemysłu lekkiego, chociaż przemysł lekki i jego rozwój jest dla nas absolutnie niezbędny. Z tego wynika, że industrializację należy rozumieć przede wszystkim jako rozwój u nas przemysłu ciężkiego, a zwłaszcza jako rozwój naszego własnego przemysłu budowy maszyn, tego głównego nerwu wszelkiego przemysłu w ogóle. Bez tego nie ma co mówić o zapewnieniu naszemu krajowi gospodarczej samodzielności.

(Z referatu wygłoszonego na aktywie leningradzkiej organizacji partyjnej).

28 lipca 1927 r.

Zadanie polega na tym, aby bić na alarm we wszystkich krajach Europy o niebezpieczeństwie nowej wojny, wzmóc czujność robotników i żołnierzy krajów kapitalistycznych i przygotowywać masy, ustawicznie przygotowywać je do tego, aby w pełnym uzbrojeniu do walki rewolucyjnej spotkać wszelkie próby organizowania nowej wojny przez rządy burżuazyjne.

(Z artykułu zamieszczonego w „Prawdzie").

28 maja 1928 r.

Sojusz proletariatu z chłopstwem jest sojuszem klasy robotniczej z pracującymi masami chłopstwa. Taki sojusz nie może być urzeczywistniony bez walki z kapitalistycznymi elementami chłopstwa, bez walki z kułactwem. Taki sojusz nie może być trwały bez organizacji biedoty, jako opory klasy robotniczej na wsi. Dlatego też sojusz robotników i chłopów w obecnych warunkach dyktatury proletariatu może być urzeczywistniony jedynie pod znanym hasłem Lenina: oprzyj się na biedocie, buduj trwały sojusz ze średniakiem, ani na chwilę nie przerywaj walki z kułactwem. Albowiem jedynie pod warunkiem zrealizowania tego hasła może być urzeczywistnione dzieło wciągnięcia podstawowych mas chłopstwa w łożysko budownictwa socjalistycznego.

(Z rozmowy ze studentami Uniwersytetu im. Swierdłowa).

26 stycznia 1934 r.

Jeszcze inni sądzą, że wojnę powinna zorganizować „wyższa rasa", powiedzmy „rasa" germańska, przeciw „rasie niższej", przede wszystkim — przeciw Słowianom, że tylko taka wojna może dać wyjście z sytuacji, ponieważ „wyższa rasa" jest powołana do uszlachetniania rasy „niższej" i sprawowania nad nią władzy. Przypuśćmy, że tę dziwaczną teorię, która jest równie daleka od nauki, jak niebo od ziemi — przypuśćmy, że tę dziwaczną teorię urzeczywistniono w praktyce. Co z tego może wyniknąć?

Wiadomo, że dawny Rzym zupełnie tak samo traktował przodków dzisiejszych Niemców i Francuzów, jak przedstawiciele „wyższej rasy" traktują obecnie plemiona słowiańskie. Wiadomo, że dawny Rzym pomiatał nimi, jako „niższą rasą", jako „barbarzyńcami", którym przeznaczone jest wiecznie podlegać „wyższej rasie", „wielkiemu Rzymowi", przy czym — mówiąc między nami — dawny Rzym miał do tego pewne podstawy, czego nie można powiedzieć o przedstawicielach dzisiejszej „wyższej rasy". A co z tego wynikło? Wynikło to, że nie-Rzymianie, tj. wszyscy „barbarzyńcy", zjednoczyli się przeciw wspólnemu wrogowi i z hukiem obalili Rzym. Nasuwa się pytanie: gdzie jest gwarancja, że pretensje przedstawicieli dzisiejszej „wyższej rasy" nie doprowadzą do równie opłakanych wyników? Gdzie jest gwarancja, że faszystowskim publicystom — politykom w Berlinie poszczęści się bardziej, niż starym i doświadczonym zdobywcom w Rzymie? Czy nie będzie słuszniej przyjąć coś wręcz przeciwnego?

(Z referatu sprawozdawczego na XVII Zjeździe WKP(b).

25 listopada 1936 r.

W wyniku przebytej drogi walk i cierpień przyjemnie i radośnie jest mieć swoją Konstytucję, traktującą o owocach naszych zwycięstw. Przyjemnie i radośnie jest wiedzieć, o co walczyli nasi ludzie i jak wywalczyli światowo-historyczne zwycięstwo. Przyjemnie i radośnie jest wiedzieć, że krew naszych ludzi obficie przelana nie poszła na marne, że dała swe owoce. To uzbraja duchowo naszą klasę robotniczą, nasze chłopstwo, naszą inteligencję pracującą. To porywa naprzód i wzbudza uczucie uzasadnionej dumy. To wzmacnia wiarę we własne siły i mobilizuje do nowej walki o osiągnięcie nowych zwycięstw komunizmu.

(Z referatu na nadzwyczajnym VIII Wszechzwiązkowym Zjeździe Rad).

10 marca 1939 r.

Jesteśmy zwolennikami pokoju i wzmocnienia rzeczowych stosunków ze wszystkimi krajami, stoimy i będziemy stali na tym stanowisku, o ile kraje te będą przestrzegały takich samych stosunków ze Związkiem Radzieckim, o ile nie będą one usiłowały naruszyć interesów naszego kraju.

(Z referatu sprawozdawczego na XVIII Zjeździe WKP(b).

3 lipca 1941 r.

Wojny z faszystowskimi Niemcami nie można uważać za zwykłą wojnę. To nie tylko wojna między dwiema armiami. Jest to zarazem wielka wojna całego narodu radzieckiego przeciwko niemieckim wojskom faszystowskim. Celem tej ogólnonarodowej wojny przeciwko ciemięzcom faszystowskim jest nie tylko usunięcie niebezpieczeństwa, które zawisło nad naszym krajem, ale i udzielenie pomocy wszystkim narodom Europy, jęczącym w jarzmie niemieckiego faszyzmu.

(Z przemówienia wygłoszonego przez radio).

23 lutego 1943 r.

Armia Czerwona jest armią obrony pokoju i przyjaźni narodów wszystkich krajów. Została ona stworzona nie dla podboju cudzych krajów, lecz dla obrony granic Kraju Radzieckiego. Armia Czerwona zawsze szanowała prawa i niepodległość wszystkich narodów.

(Z rozkazu Nr 95 Wodza Naczelnego).

17 czerwca 1943 r.

Możecie być pewni, że Związek Radziecki uczyni wszystko, co w jego mocy, aby przyśpieszyć klęskę naszego wspólnego wroga — hitlerowskich Niemiec, umocnić przyjaźń polsko-radziecką i wszelkimi siłami przyczynić się do odbudowania silnej i niepodległej Polski!

(Z listu do członków prezydium Związku Patriotów Polskich w ZSRR).

6 listopada 1943 r.

Kierowniczą i organizującą siłą narodu radzieckiego zarówno w okresie budownictwa pokojowego, jak też podczas wojny była partia Lenina, partia bolszewików. Żadna partia nie miała i nie ma takiego autorytetu w masach ludowych, jak nasza partia bolszewicka. Jest to zrozumiałe. Pod wodzą partii bolszewików robotnicy, chłopi i inteligencja naszego kraju wywalczyli sobie wolność i zbudowali społeczeństwo socjalistyczne. W dobie Wojny Narodowej partia nasza stała się duszą i organizatorem ogólnonarodowej walki przeciwko zaborcom faszystowskim.

(Z przemówienia, wygłoszonego w XXVI rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej).

6 listopada 1944 r.

Siła patriotyzmu radzieckiego polega na tym, że jego podstawą są nie przesądy rasowe czy nacjonalistyczne, lecz głębokie oddanie i wierność narodu wobec swej Ojczyzny Radzieckiej, bratnia przyjaźń mas pracujących wszystkich narodów naszego kraju. Patriotyzm radziecki kojarzy harmonijnie tradycje narodowe i ogólne interesy żywotne całego ludu pracującego Związku Radzieckiego Patriotyzm radziecki nie dzieli, lecz przeciwnie, zespala wszystkie narody i narodowości naszego kraju w jedną bratnią rodzinę. W tym właśnie należy dopatrywać się podstaw niezłomnej i coraz bardziej zacieśniającej się przyjaźni narodów Związku Radzieckiego. Równocześnie narody ZSRR szanują prawa i niepodległość narodów obcych krajów i zawsze wykazywały gotowość do współżycia w pokoju i przyjaźni z sąsiednimi państwami. W tym należy dopatrywać się podstawy rosnących i zacieśniających się więzi naszego państwa ze wszystkimi miłującymi wolność narodami.

* * *

Wygrać wojnę z Niemcami — znaczy to spełnić wielką misję historyczną. Ale wygranie wojny nie oznacza jeszcze zapewnienia narodom trwałego pokoju i niezawodnego bezpieczeństwa w przyszłości. Zadanie polega nie tylko na tym, żeby wygrać wojnę, lecz również na tym, żeby uniemożliwić wszczęcie nowej agresji i nowej wojny, jeżeli nie na zawsze, to w każdym razie na długi okres czasu.

(Z referatu, wygłoszonego w XXVII rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej).

4 lutego 1945 r.

W ciągu trzydziestu lat terytorium Polski dwukrotnie stało się wrotami wojny przeciwko nam. Winniśmy zamknąć te wrota przez utworzenie silnej i przyjaznej nam Polski... Nie mogę uważać swojej misji za wypełnioną, póki nie zapewnię narodowi Polski i narodom Ukrainy i Białorusi spokoju, zasłużonego przez ich bohaterstwo.

(Z przemówienia na konferencji w Jałcie).

21 kwietnia 1945 r.

Sądzę, że Układ o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej między Związkiem Radzieckim i Polską, któryśmy właśnie podpisali, posiada wielkie znaczenie historyczne.

Znaczenie tego Układu polega przede wszystkim na tym, że jest on wyrazem zasadniczego zwrotu w stosunkach między Związkiem Radzieckim a Polską w kierunku sojuszu i przyjaźni, zwrotu, który ukształtował się w toku obecnej walki wyzwoleńczej przeciwko Niemcom, obecnie zaś nabiera mocy formalnej w niniejszym Układzie...

Nic tedy dziwnego, że narody naszych krajów z niecierpliwością czekają podpisania tego Układu. Czują, że Układ ten stanowi rękojmię niepodległości nowej, demokratycznej Polski, rękojmię jej potęgi i rozkwitu.

(Z przemówienia wygłoszonego po podpisaniu Układu o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej między ZSRR a Polską).

7 kwietnia 1948 r.

Wielu ludzi nie wierzy, że stosunki między wielkimi a małymi państwami mogą się ułożyć na zasadach równouprawnienia. Ale my, ludzie radzieccy, uważamy, że takie stosunki mogą i powinny się ułożyć. Ludzie radzieccy uważają, że każdy naród, wszystko jedno, wielki czy mały, posiada swe jakościowe właściwości, swoją specyfikę, która jemu tylko jest właściwa i nie istnieje u innych narodów. Te specyficzne właściwości stanowią wkład każdego narodu do ogólnej skarbnicy kultury światowej. One uzupełniają kulturę światową i wzbogacają ją. W tym sensie wszystkie narody — małe i duże — znajdują się w tym samym położeniu i każdy naród jest równoznaczny jakiemukolwiek drugiemu narodowi.

(Z przemówienia na przyjęciu fińskiej delegacji rządowej).

17 lutego 1951 r.

Pokój będzie zachowany i utrwalony, jeżeli narody ujmą w swe ręce sprawę zachowania pokoju i będą broniły jej do końca. Wojna może stać się nieunikniona, jeżeli podżegaczom wojennym uda się omotać siecią kłamstw masy ludowe, oszukać je i wciągnąć je do nowej wojny światowej.

Dlatego też szeroka kampania na rzecz zachowania pokoju, jako środek zdemaskowania zbrodniczych machinacji podżegaczy wojennych, ma obecnie znaczenie pierwszorzędne.

(Z rozmowy z korespondentem „Prawdy").

28 września 1952 r.

Główne cechy i wymogi podstawowego ekonomicznego prawa współczesnego kapitalizmu można by było sformułować mniej więcej w następujący sposób: zapewnienie maksymalnego zysku kapitalistycznego w drodze wyzysku, ruiny i pauperyzowania większości ludności danego kraju, w drodze ujarzmienia i systematycznego ograbiania narodów innych krajów, zwłaszcza krajów zacofanych, wreszcie w drodze wojen i militaryzacji gospodarki narodowej, wykorzystywanych dla zapewnienia najwyższych zysków...

Istotne cechy i wymogi podstawowego ekonomicznego prawa socjalizmu można byłoby sformułować mniej więcej w następujący sposób: zapewnienie maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki.

(Z pracy „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR").

14 października 1952 r.

Po wzięciu władzy przez naszą partię w 1917 roku i po tym, gdy partia podjęła realne kroki dla zlikwidowania kapitalistycznego i obszarniczego ucisku, przedstawiciele bratnich partii, pełni zachwytu dla odwagi i sukcesów naszej partii, nadali jej miano „brygady szturmowej" światowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego...

Oczywiście, bardzo trudno było spełniać tę zaszczytną rolę, dopóki istniała tylko jedna jedyna „brygada szturmowa" i dopóki musiała spełniać tę awangardową rolę niemal w osamotnieniu. Ale tak było dawniej. Obecnie jest zupełnie inaczej. Obecnie, gdy na obszarze od Chin i Korei do Czechosłowacji i Węgier powstały nowe „szturmowe brygady" w postaci krajów ludowo-demokratycznych — obecnie naszej partii łatwiej jest walczyć, a i praca też poszła raźniej.

(Z przemówienia na XIX Zjeździe KPZR).

21 grudnia 1952 r.

PYTANIE: Czy w chwili, gdy zbliża się nowy rok i w Stanach Zjednoczonych przyjść ma nowa administracja, nadal żywi Pan przekonanie, że Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich i Stany Zjednoczone mogą żyć w pokoju w ciągu nadchodzących lat?

ODPOWIEDŹ: W dalszym ciągu wierzę, że wojny między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Związkiem Radzieckim nie można uważać za nieuniknioną, że nasze kraje mogą również nadal żyć w pokoju.

(Z odpowiedzi korespondentowi „New York Times").

Nieśmiertelne dzieło Józefa Stalina żyć będzie w twórczej pracy narodu polskiego

Uroczyste zebrania w łódzkich fabrykach i szkołach poświęcone pamięci Wielkiego Wodza całej postępowej ludzkości

Z wielkim bólem przyjęło społeczeństwo Łodzi i województwa wiadomość o śmierci Józefa Stalina

Imię Jego jest nieśmiertelne

W pierwszej chwili na wieść o śmierci Józefa Stalina opadły mi ręce. Jak przez sen przypominam sobie, że któraś z tkaczek mówiła mi o zepsutym krośnie. Poszedłem je wyreperować. Błędu jednak szukałem na próżno.

Ciągle, uparcie powracała jedna i ta sama myśl: Stalin nie żyje. Nie żyje Wódz klasy robotniczej całego świata.

Wreszcie otrząsnąłem się. Przecież imię Wielkiego Stalina jest nieśmiertelne, a Jego nauki wiecznie żyć będą wśród nas.

Świadomość tego przywróciła mi siłę do pracy.

Zakłady nasze noszą imię Wielkiego Stalina. Tym pilniej więc będziemy przyswajać sobie Jego nauki. Będziemy szkolić się ideologicznie i podwyższać stale wykonanie naszych planów produkcyjnych, aby szybciej zbudować socjalizm w naszym kraju.

K. CHMIELEWSKI
majster z Zakładu „C" ZPB im. Stalina

Dalej żyjesz wśród nas

— Gdy majster Wachula podszedł do mnie i powiedział, że Józef Stalin nie żyje, serce mi się ścisnęło z żalu, łzy stanęły w oczach, nie mogłam wydobyć słowa. Nie mogłam sobie znaleźć miejsca. Chodziłam od jednej tkaczki do drugiej — zajmując się robotą, ale myśl powracała uparcie do Niego.

Towarzyszu Stalin! Jakże Cię gorąco kochamy, jak boleśnie odczuwamy Twoje odejście!

Będziemy realizować Twoje dzieło, będziemy walczyć o wykonanie planów, aby przyśpieszyć budowę socjalizmu w naszym kraju, aby zakłady nasze godne były Twego imienia.

S. KOCJASZ
pomagaczka z Zakładu „C" ZPB im. Stalina.

W myśl wskazań Stalina zbudujemy nową wieś

Dużo pisał i mówił Towarzysz Stalin o zbudowaniu nowego ustroju rolnego.

W naszej wsi przygotowujemy się do zorganizowania spółdzielni produkcyjnej, do której wejdą chłopi z gromady Ksawerów i kolonii Wola Zaradzińska. Dołożę wszystkich sił, aby zespołowa gospodarka powstała u nas jak najszybciej, aby rozwijała się jak najlepiej. W ten sposób wraz ze wszystkimi agitatorami spółdzielczości najlepiej uczczę pamięć Wielkiego Stalina.

W. CZERWIŃSKI
małorolny chłop z gm. Widzew pow. łaskiego

Będziemy czujni na zakusy wroga

— Józef Stalin kierował budową fundamentów komunizmu w ZSRR, nauczał wszystkich ludzi pracy na całym świecie, jak mają żyć i walczyć.

Choć Józef Stalin umarł, to nadal żyje w Swoim wielkim dziele, w Swoich naukach i wskazaniach. Będziemy wcielać w czyn Jego nauki, będziemy walczyć o jak najwyższą produkcję, o jak najszybszą budowę socjalizmu w naszym kraju. Będziemy czujni na zakusy wrogów.

WACŁAW STUSIO
frezer ZM im. Strzelczyka

Stale umacniać będziemy braterstwo broni z Armią Radziecką

My, żołnierze, szczególnie boleśnie odczuwamy śmierć Wielkiego Stalina, który był i jest dla nas uosobieniem hartu, wytrzymałości i oddania dla sprawy partii.

Jego imię jest nierozerwalnie związane z historią naszego Ludowego Wojska, w którym my, synowie robotników i chłopów pracujących, pełnimy zaszczytną służbę wojskową. To dzięki Niemu odzyskaliśmy niepodległość. Jego opiece i trosce zawdzięczamy siłę i wielkość naszej ojczyzny.

Składając hołd Towarzyszowi Stalinowi przyrzekamy stale umacniać braterstwo broni z Armią Radziecką, pomnażać siły naszego Ludowego Wojska, którym dowodzi nasz ukochany dowódca, uczeń szkoły stalinowskiej, Marszałek Polski — Konstanty Rokossowski.

KPR. PODCH. FRANCISZEK KRAWIEC
przodownik wyszkolenia

Nauki Wielkiego Stalina będą mi drogowskazem

Dla mnie, dla każdego człowieka pracy — imię Wielkiego Stalina było, jest i będzie najdroższe.

Jemu zawdzięczam to, że ja, syn małorolnego chłopa, jestem obecnie nauczycielem. W pracy swej zawsze kierować się będę Jego wskazaniami. Dzieci chłopskie i ich rodziców wychowywać będę w duchu głębokiego internacjonalizmu i patriotyzmu.

Jako nauczyciel wiejski walczyć będę o szybki rozwój spółdzielczości produkcyjnej, która — jak uczył Towarzysz Stalin — prowadzi lud pracujący do dobrobytu — do socjalizmu.

Dopiero od roku jestem nauczycielem. Wychowała mnie szkoła ludowa w duchu miłości do ludzi pracy. W tym samym duchu wychowywać będę nowe pokolenie.

Nauki Wielkiego Stalina będą drogowskazem w mojej pracy.

J. MELON
nauczyciel szkoły podstawowej w gromadzie Antelin, w powiecie łódzkim

Będę wierna naukom Stalina

Wyrastałam i uczyłam się w Związku Radzieckim — w Kraju Socjalizmu.

Kiedy wybuchła wojna — z imieniem Stalina poszłam na front. Do naszych frontowych okopów pod Stalingradem biegły po drutach Jego słowa, szczere, prawdziwe: „Walczymy za słuszną sprawę — zwyciężymy!"

Miliony ludzi będą składać nad trumną Wielkiego Stalina przysięgę. Składam ją i ja: „Twoje imię, Wielki Stalinie, wiodło mnie w bój, z Twoim imieniem buduję socjalistyczną ojczyznę, a jeśli zajdzie potrzeba, z Twoim imieniem będę bronić najświętszej sprawy — wolności narodu i pokoju.

MARIA ORŁOWSKA
były oficer Armii Radzieckiej i Wojska Polskiego, pracownik PKS

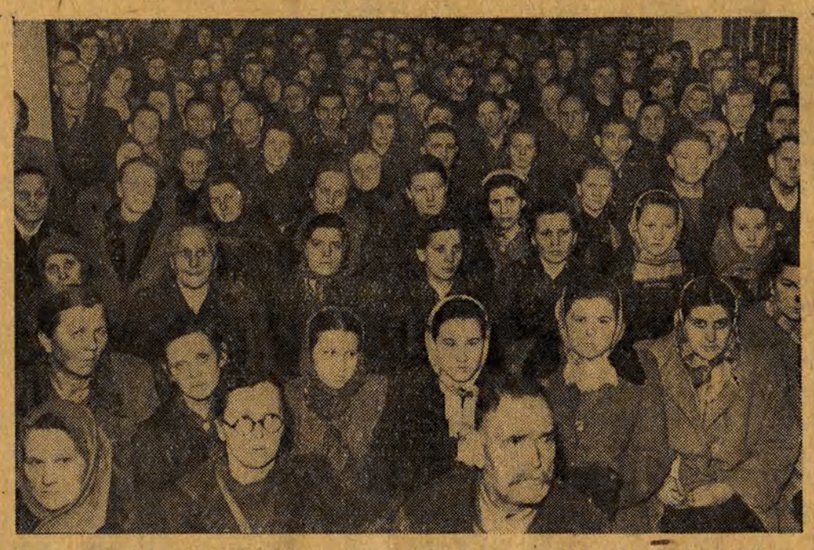

W skupieniu i powadze wysłuchali pracownicy ZPB im. Marchlewskiego komunikatu o śmierci Wielkiego Przyjaciela Polski — Józefa Stalina.

Ludzkie twarze stały się poważne, surowe. Józef Stalin nie żyje. Zmarł genialny kontynuator dzieła Lenina, przestało bić serce Wodza całej postępowej ludzkości.

Podczas Jego choroby robotnicy łódzcy z ogromnym niepokojem chwytali do rąk gazety, gromadzili się przy głośnikach radiowych dla wysłuchania biuletynu o stanie zdrowia Józefa Stalina. Codzienne, zwykłe ludzkie sprawy stały się mało, nic nie znaczące.

Budziła ten niepokój ogromna troska i miłość, którą naród polski otacza swego Wielkiego Przyjaciela.

Komunikat o śmierci Józefa Stalina okrył smutkiem serca ludzi, okrył kirem sztandary. Lecz sprawa, której On poświęcił całe swe życie, jest nieśmiertelna, bo nieśmiertelna jest idea walki o wolność i o szczęście ludzkości.

Wczoraj w większości zakładów pracy i instytucji, na wyższych uczelniach i w szkołach — odbyły się uroczyste masówki, poświęcone pamięci Józefa Stalina.

Łączymy się w bólu z narodami ZSRR i całą postępową ludzkością

Na przełomie zmian, do świetlicy ZPB im. Marchlewskiego śpieszyli robotnicy w nastroju powagi. Z bólem przyjęli wieść o zgonie Wodza klasy robotniczej, Wodza całej postępowej ludzkości.

Minutą ciszy uczczono pamięć Józefa Stalina.

Tow. Toma, sekretarz KD „Staromiejska" odczytał komunikat KC KPZR, Rady Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR oraz orędzie KC PZPR, Rady Ministrów i Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

— *... 5 marca o godz. 9 minut 50 wieczorem po ciężkiej chorobie zakończył życie przewodniczący Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i sekretarz Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Józef Wissarionowicz Stalin* — padały słowa.

Niejednemu z obecnych drgnęły boleśnie wargi, z oczu niejednej kobiety padały łzy. Pasem czarnej krepy owinięto rzeźbę — popiersie Józefa Stalina. Krepa okryła sztandar Komitetu Fabrycznego PZPR.

— *... przestało bić serce współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina, mądrego Wodza i Nauczyciela partii komunistycznej i narodu radzieckiego — Józefa Wissarionowicza Stalina.*

Odszedł. Lecz pozostały Jego mądre wskazania, Jego dzieła, nauki i stworzone przez Niego potężne, niezwyciężone państwo — ZSRR, nadzieja całej ludzkości.

— *... Nieśmiertelne życie i dzieło Towarzysza Stalina będzie dla narodu polskiego natchnieniem i gwiazdą przewodnią w codziennej pracy i walce o zbudowanie nowego, socjalistycznego ustroju...*

Załoga ZPB im. Marchlewskiego wysłała depeszę kondolencyjną do ambasadora ZSRR w Polsce A. Sobolewa, w której wyraziła swój żal serdeczny z powodu zgonu Józefa Stalina — oraz podkreśliła, że wytężoną pracą umacniać będzie wielkie dzieło obrony pokoju.

Będziemy wierni Jego idei

Bolesną wiadomość o śmierci Józefa Stalina, Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata, podano w porannym komunikacie fabrycznego radiowęzła ZPB im. Feliksa Dzierżyńskiego.

Wieść dotarła natychmiast do całej załogi. Pobladły robotnice na sali, rozległ się szloch.

— Jakże serdecznie współczuję naszym braciom radzieckim — mówi prządka, Zofia Cicherska. — Józef Stalin był Ojcem nas wszystkich. To dzięki Niemu, dzięki Jego geniuszowi wyzwoleni zostaliśmy z jarzma hitlerowskiej niewoli.

W naszych myślach i sercach Józef Stalin pozostanie na zawsze. Będziemy wierni Jego idei. Mimo bólu, nie osłabimy naszej czujności. Jeszcze bardziej skupiać się będziemy w szeregach Frontu Narodowego, pogłębiać będziemy przyjaźń z narodami Związku Radzieckiego i krajami demokracji ludowej.

Ja sama — jeszcze pilniej uczęszczać będę na szkolenie ideologiczne, aby czerpać z prac Józefa Stalina siłę do walki z wrogiem, aby móc lepiej, wydajniej pracować.

Aby uczcić pamięć Wielkiego Stalina — od dziś zwiększę wydajność pracy o 1 procent.

* * *

Załoga ZPB im Harnama z głębokim bólem przyjęła wiadomość o śmierci Józefa Stalina.

Po uroczystej masówce, na ręce ambasadora ZSRR — A. Sobolewa, skierowana została depesza, z wyrazami najgłębszego ubolewania. Załoga wyraża w niej wolę podwojenia wysiłków w walce o przedterminową realizację planów produkcyjnych, aby w ten sposób przyśpieszyć budowę socjalizmu w naszym kraju.

* * *

Załoga ZPJ im. Wróblewskiego, aby dać dowód, że będzie dalej nieugięcie iść po drodze wskazanej całej postępowej ludzkości przez Józefa Stalina, podjęła na odbytej masówce szereg zobowiązań. Między innymi farbiarnia wykończy dodatkowo 20 tysięcy metrów tkanin, ZMP-owcy, zatrudnieni w administracji i oddziałach pomocniczych, przepracują 12 godzin na krosnach. Pracownicy ekspedycji zmniejszą stan remanentów o 150 tys. metrów tkanin.

* * *

Jak nas informuje korespondent tow. Pęśko — załoga ZPW im. Gwardii Ludowej dla uczczenia pamięci Wielkiego Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata — Józefa Stalina, podjęła szereg zobowiązań produkcyjnych. Między innymi tow. Gorząd w imieniu majstrów postanowił przerobić dodatkowo 500 kg niedoprzędu, a dział iglarni podniesie swą produkcję o 2 proc.

Wszystkie siły oddamy budowie socjalizmu w naszym kraju

Wstrząśnięci śmiercią Wielkiego Stalina — czytamy w depeszy kondolencyjnej, wystosowanej przez załogę WZPB im. 1 Maja na ręce ambasadora ZSRR w Warszawie, tow. Sobolewa — dzielimy żałobę i ból ludzi radzieckich.

Z jeszcze większą energią będziemy wcielać w życie wskazania Józefa Stalina. Jeszcze bardziej wzmożemy nasze wysiłki w walce o przedterminowe wykonanie planów produkcyjnych, jeszcze silniej będziemy walczyć przeciw wszelkim próbom dywersji i knowań wojennych amerykańskiego imperializmu i jego popleczników.

Józef Stalin nie żyje, ale Jego wskazania i nauki są nieśmiertelne. Będziemy je realizować codziennie w naszej pracy dla przyspieszenia budownictwa socjalizmu w naszym kraju, dla utrwalenia pokoju na świecie.

Wzmożoną pracą i nauką czcimy pamięć Wielkiego Stalina

Wiele zobowiązań podjęli również pracownicy ZPW im. Waryńskiego. Każda prządka do końca marca wyprodukuje codziennie dodatkowo po 3 kg przędzy oraz podniesie jakość produkcji o 1 proc. Załoga tkalni podniesie jakość produkcji od 1 do 3 proc., o tyleż zmniejszy ilość odpadków. Wielu spośród obecnych na masówce zgłosiło swe przystąpienie do Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej.

* * *

A oto treść depeszy, wysłanej do ambasadora ZSRR w Warszawie przez rektora, profesorów, pracowników naukowych i studentów Państwowej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Łodzi:

„Przepojeni bezgraniczną miłością do genialnego kontynuatora dzieła Lenina, Chorążego światowego obozu pokoju, odczuwamy mocniej niż kiedykolwiek naszą więź ideową i braterską z narodami Związku Radzieckiego, z masami pracującymi całego świata — w walce o pokój, wolność narodów i socjalizm.

Nieśmiertelne dzieło i życie Józefa Stalina jest i będzie wzorem i źródłem natchnienia w naszej codziennej pracy.

Wzmożonym, twórczym i ofiarnym wysiłkiem będziemy, pod przewodnictwem klasy robotniczej i jej partii, pomnażać siły naszego państwa ludowego i światowego obozu pokoju. Będziemy wychowywać wysoko kwalifikowanych nauczycieli, aktywistów oświatowych, oddanych całym sercem sprawie, której całe swe życie poświęcił Wielki Stalin".

W nastroju powagi i głębokiej żałoby uczciła pamięć Towarzysza Stalina młodzież akademicka i innych uczelni. Na Wydziale Prawa Uniwersytetu Łódzkiego przed rozpoczęciem wykładów przemówił do studentów prof. Pławski. Wśród głębokiej ciszy studenci ze wzruszeniem słuchali słów swego profesora, który mówił im o wielkim dziele Józefa Stalina, o Jego życiu i walce. Wielu z obecnych nie mogło powstrzymać się od łez i szlochu, który wyrywał im się z piersi.

Na Politechnice Łódzkiej zebrania młodzieży akademickiej odbyły się na wszystkich latach studiów. Studenci po wysłuchaniu komunikatu o śmierci Józefa Stalina postanowili jeszcze wytrwalej dążyć do podniesienia swego poziomu ideologicznego i osiągać lepsze wyniki w nauce.

* * *

Wiadomość o śmierci Józefa Stalina lotem błyskawicy rozeszła się wśród młodzieży szkolnej, która rano przybyła do swych codziennych zajęć. Uczniowie przed rozpoczęciem lekcji zebrali się w świetlicach i salach wykładowych, gdzie w skupieniu, wśród głębokiej ciszy wysłuchali tekstu komunikatu o śmierci Józefa Stalina — Ojca i Przyjaciela młodzieży całego świata.

W Technikum Handlowym już o godz. 7.30 rano młodzież tłumnie wypełniła obszerną salę. Wśród głębokiej ciszy dyrektor J. Pasiakówna odczytała tekst komunikatu. Dziewczęta i chłopcy słuchając komunikatu nie mogli powstrzymać się od łez.

W IX Ogólnokształcącej Szkole TPD do zebranej młodzieży przemówiła dyrektor tow. M. Horbacka. Wśród głębokiej ciszy ZMP-owcy opuścili do połowy masztu flagę państwową. We wszystkich klasach tej szkoły uczniowie przybrali czarną krepą portrety Józefa Stalina.

We wszystkich szkołach łódzkich młodzież przystąpiła do organizowania akademii żałobnych ku czci Wielkiego Stalina, a zespoły redakcyjne gazetek ściennych opracowują specjalne numery gazetek, poświęcone życiu i działalności genialnego Przywódcy mas pracujących całego świata.

Na uroczystym zebraniu załogi ZPB im. Józefa Stalina.

Fragment sali w ZPB im. Dzierżyńskiego w czasie uroczystego zebrania poświęconego pamięci Wodza międzynarodowego proletariatu Towarzysza Stalina.

Przesunięcie terminu Krajowego Zjazdu Służby Weterynaryjnej

Ministerstwo Rolnictwa zawiadamia służbę weterynaryjną, że Krajowy Zjazd zostaje przesunięty z dnia 9 i 10 na 13 i 14 marca br.

Początek obrad dnia 13, tj. w piątek o godzinie 9 rano. Miejsce obrad i porządek bez zmian.

DZIEŃ ŁODZI

Kronika partyjna

DZIELNICA GÓRNA - LEWA: dzisiaj, 7 bm., o godz. 14.30 w lokalu Ośrodka Szkolenia Partyjnego, przy ul. Piotrkowskiej 194, odbędzie się narada prelegentów.

AKADEMIA MEDYCZNA: dzisiaj, 7 bm., o godz. 17, w sali AM, ul. Zachodnia 81, odbędzie się zebranie wyborcze I i II oddziałowych organizacji partyjnych.

DZIELNICA ŚRÓDMIEŚCIE-LEWA: dzisiaj, 7 bm., o godz. 14, w sali konferencyjnej przy ul. Narutowicza 28, odbędzie się narada I i II sekretarzy podstawowych i oddziałowych organizacji partyjnych.

DYŻURY APTEK

Dzisiejszej nocy dyżurują następujące apteki: Limanowskiego 1, Piotrkowska 193, Piotrkowska 25, Łagiewnicka 120, Piotrkowska 307, Narutowicza 42, Gdańska 90, Armii Czerwonej 8, Srebrzyńska 67, Al. Kościuszki 48.

Jutro dyżurują następujące apteki: Piotrkowska 165, Narutowicza 6, Rzgowska 147, Więckowskiego 21, Karolewska 48 Przybyszewskiego 41, Limanowskiego 80, Al. Kościuszki 48.

Dyżur położniczo-ginekologiczny: dziś od godz. 8 do 20 dyżuruje Szpital im. dr Madurowicza, ul. Krzemieniecka 5, od godz. 20 do 8 dyżuruje Szpital im. dr H. Wolf, ul. Łagiewnicka 34.

Jutro od godz. 8 do 20 i od godz. 20 do 8 dyżuruje Szpital im. M. Curie-Skłodowskiej, ul. Curie-Skłodowskiej 15.

TEATRY i kina

PAŃSTWOWY TEATR NOWY dziś i jutro godz. 15.30 i 19 — „Burza".

PAŃSTWOWY TEATR IM STEFANA JARACZA — dziś, godz. 19 — „Dyrektor", jutro godz. 15 i 19 — „Pułkownik Foster przyznaje się do winy".

BAŁTYK — „Mitria Kokor" — godz. 14, 16, 18, 20.

GDYNIA — Program filmów dokumentalnych i kulturalno-oświatowych — godz. 18, 19. „Diabelska Gran" — godz. 20. Program dla najmłodszych — godz. 16, 17.

MŁODA GWARDIA — „Przysięga" — godz. 16, 18, 20.

MUZA — „Wielki przełom" — godz. 18, 20.

PIONIER — „Upadek Berlina" I seria — godz. 17, 19.

POLONIA — „Mitria Kokor" — godz. 14.30, 16.30, 18.30, 20.30.

PRZEDWIOŚNIE — „Trzeci szturm" — godz. 18, 20.

1 MAJA — „Bitwa Stalingradzka" I seria — godz. 17, 19.

REKORD — „Danka" — godz. 18, 20.

ROMA — „Konstanty Zasłonow" dod. „Dokumenty zdrady" — godz. 18, 20.

SOJUSZ — „Bohaterowie Mandżurii" — godz. 18.30.

STYLOWY — nieczynne z powodu remontu.

ŚWIT — „Małżeństwo Katarzyny" — godz. 17.45, 20.

TATRY — „Córki Chin" — godz. 16, 18, 20.

WISŁA — „Upadek Berlina" II seria — godz. 16, 18, 20. (film grany tylko 1 dzień w wersji rosyjskiej bez tłumaczenia na język polski).

WŁÓKNIARZ — „Człowiek z karabinem" — godz. 16, 18, 20.

WOLNOŚĆ — „Krążownik Wareg" — godz. 14, 16, 18, 20.

ZACHĘTA — „Niezapomniany rok 1919" — godz. 18, 20.

Redaguje kolegium. Redaktor naczelny przyjmuje codziennie w godz. 12 — 14, sekretarz odpowiedzialny w godz. 10 — 12 **Telefony:** centrala telefoniczna 283 00 (łączy ze wszystkimi działami), redaktor nacz. 216-14, sekretarz odpow. 219 05, dział partyjny 216 19, dział korespondentów, listów czytelników i interwencji 219-42, dział miejski 260-42, dział włókienniczy 218-11, dział rolny 146-82, dział sportowy 141 71. Redakcja nocna 156 81. **Dział ogłoszeń** — Łódź, ul Piotrkowska 96, tel. 111 50 i 114-75. **Wydawca:** RSW „Prasa". **Adres Redakcji:** Łódź, Piotrkowska 96, II piętro. Druk. RSW „Prasa", Żwirki 17, tel. 206-42. Pap.: druk. gaz. 50 gr. Prenumeratę miesięczną, wynoszącą zł 3.50, przyjmują urzędy i agencje pocztowe oraz listonosze. Prenumeratę w kolportażu zakł. — miesięcznie zł 2.80 — przyjmuje PPK „Ruch".
D-4-18632